

Arrest

nr. 307 170 van 24 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat S. VAN ROSSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 20 juni 2021, dient op 21 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 6 augustus 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 7 augustus 2023.

1.3. Op 14 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die op 20 november 2023 aangetekend wordt verstuurd en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Hawiye (> Badi Ade) clan. U bent geboren in het jaar 2002 in Quracley, district Hiraan, waar u uw hele leven woont. U ging naar de koranschool, bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

Uw ouders scheiden wanneer u nog zeer jong bent. U heeft uw vader nooit meer ontmoet. Uw moeder wordt in 2015 door Al Shabaab meegenomen, waarna niemand nog iets verneemt over haar.

In maart 2021 werken uw oom [M.] en uw halfbroer [H.] op de landbouwvelden wanneer zij gedood worden door iemand van de Galjeceel clan. De vader van uw halfbroer werd eerder ook reeds gedood door een lid van deze clan.

Begin april 2021 komen leden van Al Shabaab naar de koranschool. Zij halen 7 leerlingen, waaronder u en uw halfbroer [H.], uit de klas en nemen hen onder dwang mee naar een basis. Jullie krijgen een fysieke training. Na twee weken krijgt u te horen dat u met uw broer mee moet rijden. Uw broer zal u vertellen waar jullie heen moeten rijden. Jullie moeten ook iets meenemen, maar jullie weten niet wat. Onderweg naar de afgesproken plaats, passeren jullie Quracley. Jullie besluiten bij jullie oma te stoppen. Zij haalt buurman [N.] erbij. Deze vertelt dat het materiaal dat jullie vervoeren heel gevaarlijk is. Hij zorgt ervoor dat jullie beiden naar Mogadishu kunnen reizen. [N.] neemt contact op met uw oom [A.].

U en uw halfbroer [H.] blijven 2 weken in Mogadishu in een woning waar jullie oom [A.] jullie onderbrengt. Jullie oom regelt jullie vertrek. Na twee weken ontmoeten jullie de smokelaar die aan jullie vertelt dat jullie oom weggevlucht is uit Mogadishu nadat hij door Al Shabaab bedreigd werd.

Hierna reist u met uw broer [H.] naar Turkije. Jullie reizen verder naar België via een onbekend land. Jullie komen op 20 juni 2021 aan in België. Op 21 juni 2021 dient u een verzoek tot internationale bescherming in. Uw broer [H.K.O.] (CGnr. [...] – [...]) dient op diezelfde dag een verzoek in.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Alvorens in te gaan op het inhoudelijk aspect van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen, dient te worden vastgesteld dat u op 21 juni 2021, in het kader van uw asielaanvraag, verklaarde geboren te zijn op 15 december 2007 – waardoor u op dat moment 13 jaar zou geweest zijn. De Dienst Vreemdelingenzaken uitte evenwel twijfel omtrent uw beweerde leeftijd, waarna een medisch onderzoek uitgevoerd werd op 5 juli 2021, ten einde na te gaan of u al dan niet ouder bent dan 18 jaar. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend op datum van 8 juli 2021 door de Dienst Voogdij, betreffende de medische test tot vaststelling van de leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°, 6§2, 1°; 7 en 8§1 van titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Programmawet van 24 december 2002, gewijzigd bij de Programmawetten van 22 december 2003 en 27 december 2004, tonen de resultaten van de medische test aan dat u op datum van 5 juli 2021 een leeftijd had van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. **Omwille van deze reden werd uw geboortedatum aangepast naar 1 januari 2002 en wordt u sinds 1 januari 2020 beschouwd als meerderjarig. Er werd bij de beoordeling van uw verklaringen in het kader van uw verzoek dan ook rekening gehouden met uw vastgestelde leeftijd.***

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS, p. 2-3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotiveven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk maakt uit Quracley, regio Hiraan, afkomstig te zijn.

U maakt uw leefomstandigheden niet aannemelijk zoals u deze schetst.

Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, tracht u de Belgische asielinstanties om de tuin te leiden aangaande uw leeftijd (zie supra).

U verklaart dat uw oom [M.] en uw halfbroer [H.] werden gedood door iemand van de clan Galjeceel (notities CGVS, p. 12). U verklaart verder dat uw oma u vertelde dat zij uit wraak vermoord werden, hoewel jullie niet weten wie hen effectief vermoord heeft. Uw broer [H.] verklaarde voor het CGVS eveneens dat jullie oom en broer [H.] gedood werden door iemand van Galjeceel (notities CGVS [K.O.H.] (CGnr. [...] – O.V. [...]) dd. 07/08/2023 (verder notities [H.]), p. 11-13). Uit de verklaringen van uw broer blijkt echter dat het niet zeker is dat uw oom en broer door iemand van Galjeceel gedood werden. Zelf verklaart u meermaals niet te weten of er een oplossing voor het clanconflict gezocht werd (notities CGVS, p. 12-13), doch wanneer even later gevraagd wordt of ouderlingen of familieleden naar Al Shabaab gegaan zijn om hulp te vragen, verklaart u ineens dat de **ouderen naar Al Shabaab gegaan zijn**. U weet echter niet of Al Shabaab met deze klacht iets gedaan heeft. **Aan uw broer echter gevraagd of er hulp gezocht werd bij Al Shabaab, verklaart hij dat dit niet gebeurde omdat de Galjeceel clan ook lid is van Al Shabaab** (notities CGVS [H.], p. 11-13). Uw verklaringen komen niet overeen met deze van uw broer, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat uw oom en halfbroer door iemand van de Galjeceel clan gedood werden grondig aantast.

Uit de verklaringen van uw broer blijkt bovendien dat er enkel en alleen leden van jullie eigen clan in Quracley aanwezig zijn, net zoals in de omliggende dorpen (notities CGVS [H.], p. 21-22). Gevraagd naar het dichtste dorp waar andere clans wonen, verklaart hij dat niet te weten. **Gevraagd naar het gebied van de Galjeceel clan, verklaart hij dat hun gebied ver ligt, achter het dorp Fidow in de richting van Mogadishu. Dat iemand van de andere clan zomaar tot Quracley zou komen om daar twee personen van een rivaliserende clan te doden, is uitermate verwonderlijk.** Dat u bovendien niet op de hoogte zou zijn van de voorgeschiedenis en de reden van dit conflict, is zeker gezien uw persoonlijke betrokkenheid, alsook gezien uw verklaarde herkomst uit een dorp, danig merkwaardig.

Ook de overige verklaringen met betrekking tot uw leven in uw vermeende dorp van herkomst kunnen niet overtuigen. Hoewel er nog begrip kan opgebracht worden dat u zelf omwille van uw jonge leeftijd uw oom niet op de landbouwwelden hielp (notities CGVS, p. 6), blijkt uw **broer [H.] niet op de velden gewerkt te hebben uit schrik door Al Shabaab ontvoerd te worden** ([H.] CGVS [H.], p. 9). Dat uw broer [H.] **dan wel water ging halen in Elbajin**, een naburig dorp (notities CGVS, p. 9) prangt uitermate, te meer daar uw broer daar zelf geen eenduidige verklaringen over aflegt. Zo stelt uw broer aanvankelijk dat hij **nooit water ging halen**

(notities CGVS [H.], p. 15), terwijl hij later verklaart toch water te zijn gaan halen in Elbajin (notities CGVS [H.], p. 33). Bovendien verklaart [H.] uitdrukkelijk **nooit in een ander dorp dan Quracley geweest te zijn** (notities CGVS [H.], p. 7). Deze vaststellingen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw leefomstandigheden in Somalië verder aan.

U legt bovendien inconsistente verklaringen af aangaande uw vader. Hoewel u voor de DVZ verklaart dat uw vader in het dorp Fido (**Fidow**) geboren is (Verklaring DVZ, vraag 13A), verklaart u voor het CGVS **niet te weten waar uw vader geboren is** (notities CGVS, p. 11). U legt inconsistente verklaringen af aangaande uw vader.

Gelet op deze vaststellingen, maakt u uw leefomstandigheden niet aannemelijk zoals u deze schetst. Dit tast de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Quracley, regio Hiraan, reeds op voorhand grondig aan.

Nog gevraagd naar de clans aanwezig in Quracley, verklaart uw broer dat er enkel en alleen leden van de Bade Ade clan wonen (notities CGVS [H.], p. 21). Gevraagd naar de aanwezige subclans van Bade Ade, verklaart hij dat **enkel de subclan Samaroon in Quracley woont**. Gevraagd of er nog andere zijn, verklaart hij dat in Quracley enkel de subclan Samaroon woonachtig is, maar andere subclans wonen wel in omliggende dorpen. Uzelf verklaart echter dat er naast de **subclans Samaroob (Samaroon) ook meerdere families van de subclan Ibrahim** in Quracley woonachtig zijn (notities CGVS, p. 19). Uw verklaringen aangaande de subclans van Bade Ade in Quracley stroken niet met de verklaringen van uw broer [H.]. Dit tast de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Quracley verder aan.

Overigens gevraagd naar de laatste grote gebeurtenis in uw dorp voor u vertrok, weet u enkel te spreken over het moment dat uzelf uit de koranschool werd meegenomen (notities CGVS, p. 18). U kan zich verder enkel de dood van uw oom en halfbroer herinneren, maar geen enkele andere gebeurtenis. U kan zich evenmin herinneren dat uw familie of andere personen spraken over gebeurtenissen. Later verklaart u **wel gehoord te hebben dat eerder al mensen uit koranscholen meegenomen werden** (notities CGVS, p. 30), **maar niet uit uw eigen koranschool**. Uw broer [H.] weet zich aanvankelijk ook geen andere gebeurtenis dan de dood van jullie oom en broer voor de geest te halen (notities CGVS [H.], p. 19). Later verklaart hij echter dat **hij op straat hoorde vertellen dat in alle dorpen in de omgeving kinderen uit koranscholen werden meegenomen door Al Shabaab** (notities CGVS [H.], p. 27). Gevraagd of u er ooit over heeft nagedacht over wat er kon gebeuren als Al Shabaab contact met u zocht, verklaart u daar nooit over nagedacht te hebben (notities CGVS, p. 29-30). U dacht er evenmin aan dat Al Shabaab zou komen en iemand zou meenemen. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u hier niet over nadacht omdat het verplicht is de koran te leren. Dat u, als leerling van de koranschool, wetende dat er mensen uit koranscholen worden meegenomen, er op geen enkel moment zou hebben bij stilgestaan dat dit ook u zou kunnen overkomen, toont wederom aan dat u niet in de door u geschetste omstandigheden in het dorp Quracley heeft gewoond. **Het verwondert bovendien dat de koranleraar nooit iets vertelde over Al Shabaab aangezien uit de koranscholen in alle dorpen in de omgeving kinderen door Al Shabaab werden meegenomen** (notities CGVS [H.], p. 27). Overigens is het opmerkelijk dat u niet kan vertellen over grote, belangrijke gebeurtenissen die het alledaagse leven in uw vermeend dorp Quracley hebben getroffen.

Gelet op voorgaande vaststellingen, maakt u uw herkomst uit Quracley, regio Hiraan, niet aannemelijk.

Aangaande het door u geopperde asielrelaas, waarbij u verklaart dat u samen met uw broer [H.] door Al Shabaab werd meegenomen, een training kreeg en een explosief moest transporteren (notities CGVS, p. 24-25), kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden.

Hoewel uw broer [H.] voor het CGVS verklaart dat jullie door Al Shabaab werden meegenomen omdat jullie **oom niet langer in leven was en geen geld meer betaalde aan Al Shabaab** (notities CGVS [H.], p. 28), blijkt dit hoegenaamd niet uit zijn verklaringen voor de DVZ (Vragenlijst CGVS [K.O.H.] (CGnr. 21/14108 – O.V. 9.248.356) dd. 04/08/2021 (verder Vragenlijst CGVS [H.], vragen 3.1-3.8). Uzelf verklaarde voor de DVZ bovendien dat **jullie meegenomen werden omdat jullie de koran volledig bestudeerd hadden** (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Voor het CGVS verklaart u echter dat u de koran nog niet volledig kende (notities CGVS, p. 6). Hoewel uw broer [H.] voor de DVZ verklaart dat er **5 leerlingen** werden meegenomen door Al Shabaab (Vragenlijst CGVS [H.], vraag 3.5), blijkt uit jullie verklaringen voor het CGVS dat er in totaal **7 leerlingen** meegenomen werden (notities CGVS, p. 24 + p. 26 + notities CGVS [H.], p. 26). Gevraagd of Al Shabaab iets aan jullie zei voor jullie aan de basis in Fidow aankwamen, verklaart [H.] dat ze jullie **onderweg motiveerden** en zeiden dat jullie de juiste weg genomen hadden (notities CGVS [H.], p. 28). Uit uw eigen verklaringen blijkt dan weer dat Al Shabaab **onderweg niet tegen jullie gesproken heeft** (notities CGVS, p. 26). Hoewel u voor de DVZ verklaart dat jullie een **zelfmoordaanslag** moesten plegen (Vragenlijst CGVS,

vraag 3.5), blijkt uit de verklaringen van uw broer [H.] dat jullie **enkel het bevel kregen om naar iemand te gaan, maar wist hij niet wat die man jullie zou opdragen** (notities CGVS [H.], p. 31). Gevraagd of aan [H.] gezegd werd dat jullie een aanslag moesten plegen, verklaart uw broer dat hij niet wist of hij iets moest laten ontploffen. Hij verklaart verder dat jullie beiden naar uw oom in Mogadishu gingen, maar dat jullie **oom door Al Shabaab telefonisch bedreigd** werd (notities CGVS [H.], p. 32-33). Gevraagd sinds wanneer jullie oom bedreigd werd, verklaart [H.] dat het gebeurde vanaf het moment dat hij jullie naar het schuilhuis bracht en dat **hij dagelijks naar jullie kwam** en hij jullie zei dat hij constant dreigementen kreeg. Gevraagd of jullie oom elke dag naar jullie kwam, wijzigt uw broer [H.] zijn verklaringen door te stellen dat hij **jullie pas de dag voor jullie vertrek uit Mogadishu zei dat hij dagelijks bedreigd** werd. [H.] verklaart verder dat jullie 2 dagen in Turkije waren toen de smokkelaar jullie meedeelde dat jullie oom verdwenen was. Dienaangaande stroken jullie verklaringen echter niet met elkaar. Zo verklaart uzelf dat de **smokkelaar aan jullie vertelde dat jullie oom bedreigd werd en al voor jullie vertrek uit Mogadishu was vertrokken uit Mogadishu** (notities CGVS, p. 23 + p. 29). Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt echter niet dat u daar enige verklaringen aflegde aangaande de dreigementen die jullie oom in Mogadishu kreeg (Verklaring DVZ, vragen 3.1-3.8). **Het is echter geen detail in uw asielrelaas dat uw oom omwille van uzelf en uw broer door Al Shabaab bedreigd werd.**

Gelet op het geheel aan deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u door Al Shabaab gerekruteerd werd. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Quracley nog verder aan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jalalaqsi gelegen in de regio Hiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Hiraan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 7 augustus 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (notities CGVS, p. 31). U reageerde enkel te kunnen zeggen wat u weet en verwees

naar uw eerdere verklaringen. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt zelf geen documenten neer in kader van uw asielaanvraag, die uw verklaringen over uw identiteit, reisweg of asielmotieven ondersteunen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 11/08/2023. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht aan.

Hij betoogt dat hij afkomstig is uit Quracley en behoort tot de Hawiye clan, dat hij daar geboren is en er altijd heeft gewoond. Hij legt uit dat hij zijn vader nooit ontmoet heeft na de scheiding van zijn ouders en dat zijn moeder in 2015 meegenomen werd door Al Shabaab.

Waar hij verweten wordt dat zijn verklaringen niet overeenkomen met die van zijn broer, wenst hij erop te wijzen dat ze beiden vermoeden dat hun oom en halfbroer gedood werden door iemand van de Galjeceel clan, maar niet weten wie de moorden gepleegd heeft. Hij herhaalt dat ze ervan overtuigd zijn dat een lid van de Glajaceel clan verantwoordelijk is voor hun dood daar de vader van zijn halfbroer destijds ook door hen gedood werd.

Hij wenst te verduidelijken dat er niemand van zijn familie naar Al Shabaab gegaan is om het clanconflict op te lossen en dat de verklaring van zijn broer de juiste is.

Hij vervolgt dat hij nooit verklaart heeft dat zijn broer H. water ging halen, maar wel een andere broer.

Hij betoogt dat begin april 2021 leden van Al Shabaab naar de Koranschool zijn gekomen waar hij samen met zijn halfbroer schoolliep en waarna zij, samen met nog andere vijf leerlingen onder dwang meegenomen en afgevoerd werden naar een basis. Hij legt uit dat hij en zijn broer nooit stilstonden bij de ontvoeringen en dachten dat het hen nooit ging overkomen omdat hun oom geld betaalde aan Al Shabaab. Hij voegt toe dat er nooit openlijk gesproken werd over dergelijke ontvoeringen uit angst voor represailles. Hij vervolgt dat zij een fysieke training kregen, ze te horen kregen dat ze materiaal moesten vervoeren, zij onderweg bij hun oma zijn gestopt, hun buurman merkte dat het materiaal zeer gevaarlijk was en hun oom hierna hun vertrek uit Mogadishu regelde. Hij voegt toe dat de smokkelaar hem later had gemeld dat hun oom eveneens diende te vluchten na bedreigingen van Al Shabaab en dat het voor zich spreekt dat hij niet anders kon dan te vluchten uit Somalië.

Verzoeker wijst er vervolgens op dat hij bij terugkeer naar Somalië vreest om er gearresteerd, gefolterd, mishandeld en gedood te worden, wat een schending uitmaakt van artikel 3 van het EVRM. Hij meent dat hij zich onmogelijk kan beroepen op bescherming in zijn herkomstland en wijst op de veiligheidssituatie die volgens hem nog steeds volatiel is. Hij verwijt de commissaris-generaal niet gemotiveerd te hebben waarom hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken toegevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft op welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de

betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het asielrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker verklaart Somalië verlaten te hebben omdat hij samen met zijn broer H. door Al Shabaab werd meegenomen, een training kreeg en een explosief moest transporteren. Hij verklaart dat hij door Al Shabaab gerekruteerd werd.

4.3.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker niet voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn verblijf in Somalië, hij geen zicht biedt op zijn levensomstandigheden en er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen waardoor hij zijn herkomstland zou hebben verlaten.

4.3.2.1. Er dient ten eerste op gewezen te worden dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU “verplichtingen van verzoeker”, houdt in dat hij samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van zijn verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU, vast te stellen. Het komt verzoeker dus vooreerst toe de nodige elementen te verschaffen om te kunnen overgaan tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Van verzoeker mag dus worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn verblijfplaatsen, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat er een duidelijk zicht is op zijn reële herkomst en reële verblijfsituatie vóór zijn komst naar België.

De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Quracley, district Jalalaqsi gelegen in de regio Hiraan en dit op grond van de vaststelling dat hij zijn leefomstandigheden zoals hij die schetst niet aannemelijk maakt.

4.3.2.1.1. Ten eerste legt verzoeker geen aannemelijke verklaringen af omtrent een clanconflict waarin zijn familie zou zijn betrokken en meer bepaald over wie zijn oom M. en halfbroer H. hebben gedood. Op de vraag van de *protection officer*, wie zijn oom en halfbroer gedood heeft, antwoordt verzoeker dat het de clan Galjaceel was na een wraakactie en dat zijn oma hem dit verteld heeft (NPO, p. 12). Hoewel verzoeker er aldus zeker van lijkt te zijn dat de Galjaceel clan zijn oom en halfbroer heeft vermoord, blijkt uit de

verklaringen van zijn halfbroer dat het eerder zou gaan om een vermoeden (AD CGVS, landeninformatie, stuk 4, notities K.O.H., p. 12). Dat zij hierover onderling niet consistent zijn is reeds opmerkelijk nu dit aspect nochtans betrekking heeft op de kern van hun vluchtrelaas. Door er in het verzoekschrift op te wijzen dat ze er wel degelijk van overtuigd zijn dat de Galjaceel clan hun familieleden hebben vermoord, komt hij niet veder dan te opteren voor één van de verschillende versies, zonder hieromtrent enige verantwoording te bieden, wat geen ernstig betoog is.

Voorts verklaart verzoeker dat de ouderen een klacht zijn gaan indienen (NPO, p. 13), terwijl zijn halfbroer andersluidende verklaringen aflegt. Die laatste verklaarde immers dat er geen compensatie werd gevraagd omdat het conflict dan steeds zou terugkomen (AD CGVS, landeninformatie, stuk 4, notities K.O.H., NPO, p. 13). Door in het verzoekschrift simpelweg te stellen dat de verklaringen van zijn broer correct zijn, zonder te verantwoorden waarom hij dan andersluidende verklaringen heeft afgelegd, is weinig ernstig en volstaat niet om de tegenstrijdigheid tussen beide verklaringen te doen opheffen. Bovendien en indien er werkelijk door hun familie geen stappen zouden zijn ondernomen om een klacht in te dienen, dient vastgesteld dat verzoeker niets inbrengt tegen de bevindingen in de bestreden beslissing omtrent de aanwezige clans in hun eigen alsook in de omliggende dorpen. Verzoeker verklaart dat er naast de subclans Samaroob (Samaroon) ook meerdere families van de subclan Ibrahim in Quracley woonachtig zijn (NPO, p. 19), terwijl zijn broer verklaart dat er enkel en alleen leden van hun eigen clan in Suarcley aanwezig zijn, net zoals in de omliggende dorpen (AD CGVS, landeninformatie, stuk 4, notities K.O.H., NPO, p. 21-22). Zoals in de bestreden beslissing op goede gronden wordt gemotiveerd, tast het feit dat verzoekers verklaringen niet overeenkomen met die van zijn broer de geloofwaardigheid van zijn relaas ten stelligste aan. Daarnaast is het opmerkelijk dat verzoeker niet op de hoogte blijkt te zijn van de voorgeschiedenis van het conflict tussen zijn clan en die van Galjaceel en dit des te meer gezien de centrale rol die het clansysteem heeft in de Somalische samenleving (AD CGVS, landeninformatie, COI Focus, Somalië – Belang van het clansysteem, 20 september 2013). Verzoeker kan zich voor zijn gebrekkige verklaring niet verschuilen achter zijn vermeende jeugdige leeftijd (NPO, p. 13) gezien zijn werkelijke leeftijd, wat *infra* onder punt 4.3.2.1.4. wordt besproken.

4.3.2.1.2. Ten tweede is het allerm minst geloofwaardig dat verzoeker niets kan vertellen betreffende de gebeurtenissen die gedurende gans zijn leven in zijn dorp hebben plaatsgevonden, wat de geloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit Quracley nog verder aantast. Gevraagd naar de laatste grote gebeurtenis in zijn dorp voor hij vertrok, gaf hij aan dat hij enkel kan zeggen dat ze hem toen probeerden mee te nemen uit de Koranschool (NPO, p. 18). Op de vraag of zijn familie nooit sprak over gebeurtenissen in het dorp, verschuilt verzoeker zich wederom achter zijn jonge leeftijd, waar hij stelt dat hij jong was en zijn familie nooit iets vertelde over wat er gebeurde (NPO, p. 18). Het dient herhaald dat hierna zal blijken dat verzoeker zijn vermeende jonge leeftijd niet kan aanwenden om zich te verschuilen achter zijn onwetendheid aangaande de gebeurtenissen die zich in zijn dorp zouden hebben voorgedaan.

Het is verder verwonderlijk dat verzoeker verklaart dat hij er nooit eerder van gehoord had dat Al Shabaab naar de Koranscholen kwam om leerlingen mee te nemen (NPO, p. 26), terwijl zijn halfbroer aangaf dat hij op straat had horen vertellen dat in alle dorpen in de omgeving kinderen uit de Koranscholen werden meegenomen door Al Shabaab (AD CGVS, landeninformatie, stuk 4, notities K.O.H., NPO, p. 27). Het kan redelijkerwijze verwacht worden dat indien verzoekers halfbroer dit zelfs op straat hoorde vertellen hij zijn halfbroer hierover niets zou hebben verteld gedurende al die jaren dat zij zelf naar de Koranschool gingen. Ook kan worden verwacht dat indien het op de straat de ronde doet dat Al Shabaab tot dergelijk handelen overgaat, het ook tot bij verzoeker zou zijn gekomen. De geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgestelde gang van zaken wordt nog verder onderuitgehaald nu hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud terugkomt op zijn eerdere verklaringen en stelt dat hij het dan toch op straat vernam, maar er niets in de school over leerde (NPO, p. 30). Indien verzoeker dan werkelijk iets had vernomen over de praktijken van Al Shabaab is het des te merkwaardiger dat hij er nooit over zou hebben nagedacht wat er met hem kon gebeuren als Al Shabaab ook met hem contact zou zoeken (NPO, p. 29).

4.3.2.1.3. Voorts leggen verzoeker en zijn halfbroer onderling inconsistente verklaringen af wanneer de *protection officer* meer informatie tracht te vergaren over de omgeving van hun dorp. Op de vraag of verzoeker ook in Elbajin water ging halen, geeft hij aan dat zijn broer dit meestal deed omdat hij jong was. Gevraagd of hij met zijn broer H. bedoelt (lees: zijn halfbroer), antwoordt verzoeker *“H. ging soms, maar meestal haalde mijn grotere broer water. H. is een paar keer daar geweest”* (NPO, p. 9). Verzoeker kan in zijn verzoekschrift bezwaarlijk voorhouden als zou hij niet verklaard hebben dat H. in Elbajin geweest was. Verzoekers halfbroer legde dan weer wisselende verklaringen af, waar hij eens verklaart dat hij nooit water ging halen omdat hij nog jong was (NPO, p. 15), maar dan weer later aangeeft dat hij wel water ging halen in Elbajin (NPO, p. 33). Het geheel van voorgaande inconsistente verklaringen doet de geloofwaardigheid van verzoekers relaas nog verder op de helling plaatsen.

4.3.2.1.4. De geloofwaardigheid van verzoekers voorstelling van zijn leefomstandigheden in Somalië wordt nog verder onderuit gehaald nu hij de Belgische autoriteiten misleid heeft voor wat betreft zijn werkelijke leeftijd.

Verzoeker verklaart op 21 juni 2021 geboren te zijn op 15 december 2007. Volgens zijn verklaringen zou hij aldus op 21 juni 2021 dertien jaar oud zijn geweest. Na een medisch onderzoek op 5 juli 2021, blijkt dat verzoeker op die datum een leeftijd had van minimaal éénentwintig en een half jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. Verzoekers werkelijke leeftijd ligt aldus maar liefst minimum zes jaar hoger dan degene die hij verklaarde (AD CGVS, deel DVZ, Beslissing van de dienst Voogdij). Hoewel dit geen doorslaggevend element vormt om de algehele geloofwaardigheid van zijn herkomst in Somalië of vluchtrelaas ongeloofwaardig te bevinden, is het wel degelijk een element dat verhindert een zicht te krijgen op zijn werkelijke levensomstandigheden tijdens zijn verblijf in Somalië, waaromtrent hij zoals supra uiteengezet niet consistent en nauwkeurig kon zijn. Verzoekers werkelijke leeftijd betekent dat hij op het moment dat hij zijn herkomstland heeft verlaten in mei 2021 minstens negentien en half jaar oud was en hij zich aldus niet kan beroepen op een vermeende jonge leeftijd ter verantwoording van zijn uitermate gebrekkige kennis over het clanconflict alsook over de gebeurtenissen in zijn eigen dorp zoals *supra* uiteengezet.

Hierbij komt dat verzoeker ook inconsistente verklaringen aflegt aangaande zijn vader. Voor de DVZ verklaart hij dat zijn vader in het dorp Fidow geboren is (AD CGVS, deel DVZ, Verklaring DVZ, punt 13A), om dan bij het GCVS te verklaren dat hij het niet weet (NPO, p. 11). Ook dit gegeven is nefast voor zijn algehele geloofwaardigheid.

4.3.2.2. Ten tweede wordt op goede gronden geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij samen met zijn broer H. door Al Shabaab werd meegenomen, een training kreeg en een explosief moest transporteren en dat hij door hen werd gerekruteerd.

Ook in dit verband leggen hij en zijn broer tegenstrijdige verklaringen af over verschillende aspecten. Gevraagd naar de reden waarom hij en zijn broer door Al Shabaab werden meegenomen, verklaart zijn broer dat dit kwam omdat zijn nonkel, die hen jaren beschermde er niet meer was (AD CGVS, landeninformatie, NPO H., p. 28), terwijl verzoeker bij het CGVS verklaart dat dit kwam omdat zij de oudsten waren van de klassen (NPO, p. 26) om dan bij de DVZ aan te geven dat Al Shabaab leerlingen meenam die de koran helemaal hadden gelezen (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst, punt 3.5). Gevraagd of Al Shabaab iets aan hen zei voordat zij aan de basis in Fidow aankwamen, verklaart zijn halfbroer dat ze hen onderweg motiveerden en zeiden dat ze de juiste weg genomen hadden (AD CGVS, landeninformatie, NPO H., p. 28), terwijl verzoeker aangeeft dat Al Shabaab onderweg niet tegen hen heeft gesproken (NPO, p. 26). Voorts is het opmerkelijk dat verzoeker bij de DVZ aangeeft dat zij een zelfmoordaanslag moesten plegen in de staat Jalaqsi (AD CGVS, deel DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl zijn halfbroer, op de vraag of hij een aanslag moest plegen, antwoordde dat ze hem het bevel gegeven hadden om naar een man te gaan die instructies zou geven van wat er verder zou gebeuren (AD CGVS, landeninformatie NPO H., p. 31). Specifiek door de *protection officer* gevraagd of ze hem niet hadden gezegd dat hij een aanslag moest plegen, verklaarde zijn halfbroer verder dat hij gewoon het bevel gekregen had dat hij het materiaal tot die man moest krijgen en hij verdere instructies zou geven en dat hij niet wist of hij iets moest laten ontploffen (*ibid.*, NPO, p. 31). Voorgaande tegenstrijdige verklaringen hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan de gebeurtenissen zoals voorgesteld door verzoeker.

Ten slotte dient nog te worden aangestipt dat verzoeker en zijn halfbroer evenmin consistente verklaringen afleggen over hun oom. Verzoekers halfbroer geeft aan dat hij samen met zijn broer naar hun oom in Mogadishu gingen, maar dat die oom door Al Shabaab telefonisch bedreigd werd vanaf het moment dat hij hen naar het schuilhuis bracht en dat hij dagelijks naar hen kwam en hij zei dat hij constant dreigementen kreeg (AD CGVS, landeninformatie NPO H., p. 32-33). Verzoeker verklaart dan weer dat de smokkelaar hen vertelde dat hun oom bedreigd werd en dat hij al vóór hun vertrek was vertrokken uit Mogadishu (NPO, p. 23 + p. 29). In dit verband kan nog word toegevoegd dat indien verzoekers oom werkelijk bedreigd werd, het eigenaardig is dat verzoeker hiervan geen melding heeft gemaakt bij de DVZ. Dat verzoekers oom omwille van hem en zijn broer bedreigd werd betreft immers een kernaspect van zijn asielaanvraag. Dat hij dit onvermeld liet bij de DVZ, komt de geloofwaardigheid ervan niet ten goede.

4.3.2.3. Door er in zijn verzoekschrift simpelweg in te volharden dat hij afkomstig is uit Quracley, hij er geboren is en er altijd heeft gewoond en dat hij behoort tot de Hawiye clan werpt hij geen ander licht op voorgaande vaststellingen. Voor het overige volhardt verzoeker in zijn relaas waar hij stelt dat het ze er niet bij stilstonden dat ze gevaar liepen, dat ze door Al Shabaab werden meegenomen en er fysieke training kregen, dat ze na twee weken te horen kregen dat ze iets moesten vervoeren, zij onderweg stopten bij hun oma en dat hun buurman daarbij opmerkte dat ze zeer gevaarlijk materiaal aan het vervoeren waren waarna hij ervoor zorgde dat hij samen met zijn broer konden reizen naar Mogadishu. Door het louter herhalen van zijn gezegden slaagt hij er niet in voorgaande vaststellingen en de motieven in de bestreden beslissing te ontkrachten.

4.3.2.4. De motieven in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in de stukken van het administratief dossier, worden niet dienstig weerlegd en blijven integraal overeind.

4.3.4. Gelet op het geheel van voorgaande kan bijgevolg niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.3.5. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie in Somalië volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke gelet op wat voorafgaat.

4.4. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt evenmin.

4.6. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO